

چرخش هند از فلسطین به اسرائیل چگونه رخ داد؟

راه رفتن هند روی طناب پ...

از برانگیختن مخالفت، به ویژه از سوی مسلمانان هند، تماس های هند و رژیم صهیونیستی محدود بود.

در آن زمان، هند نیز می خواست خود را پرچم دار علیه استعمار معرفی کند و همبستگی خود را با کشورهای عربی تازه استعمارزدایی شده نشان دهد.

کشورهایی که پاکستان خواستار رابطه با آنها بود. در سال ۱۹۷۴، هند اولین کشور غیرعربی بود که سازمان آزادی بخش فلسطین را به عنوان «تنها نماینده قانونی مردم فلسطین» به رسمیت شناخت. وقتی که ساف در سال ۱۹۸۸ موجودیت فلسطین را اعلام کرد، هند باز هم اولین کشور غیر عرب بود که کشور فلسطین را به رسمیت شناخت. تنها در سال ۱۹۹۲ بود که هند رژیم صهیونیستی را به طور کامل از لحاظ دیپلماتیک به رسمیت شناخت و از جمله افتتاح سفارت رژیم صهیونیستی در دهلی نو را قبول کرد. با پایان یافتن جنگ سرد و

و پسااستعماری هند در مورد ایجاد یک کشور مهاجرنشین در قیمومیت سابق بریتانیا در کنار فلسطین بود. در نتیجه، هنگامی که مجمع عمومی سازمان ملل در سال ۱۹۴۷ قطعنامه ای را تصویب کرد که بر اساس آن تشکیل کشور رژیم صهیونیستی در کنار کشور فلسطینی توصیه می شد، هند تازه استقلال یافته یکی از معدود کشورهای غیرعربی بود که به این اقدام رای منفی داد. دیدگاهی عمل گرایانه موقعیت هند را آفریده بود. رهبران هند احساس می کردند که نمی توانند دولتی را تأیید کنند که بر اساس دلایل مذهبی تأسیس شده است، به ویژه پس از تجزیه خشونت آمیز هند در سال ۱۹۴۷ که منجر به ایجاد پاکستان شد. نتیجه ای که آنها شدیداً با آن مخالف بودند.

هند در سال ۱۹۵۰ اسرائیل را رسماً به رسمیت شناخت. اما با توجه به ترس جواهر لعل نهرو نخست وزیر

هنگامی که حماس در ۷ اکتبر حمله بی سابقه خود را علیه رژیم صهیونیستی آغاز کرد، نخست وزیر هند نارندرا مودی، اقدامات حماس را محکوم کرد و «همبستگی خود را با رژیم صهیونیستی در این ساعت دشوار» اعلام نمود. اما رویکرد دولت مودی در روزها و هفته های بعد، آن را از بسیاری از همتایان غیر غربی متمایز کرد. این اختلاف به ویژه شامل رای ممتنع هند به قطعنامه سازمان ملل در ۲۷ اکتبر است که خواستار «آتش بس بشردوستانه» بود (۱۲۰ کشور به آن رای مثبت دادند).

رویکرد هند به دلایل مختلف بسیاری از ناظران را شگفت زده کرده است. نخست، سکوت نسبی دولت هند در مورد وضعیت اسفناک فلسطینیان در غزه در حالی که تعداد کشته شدگان از شماره فراتر رفت، نشان دهنده انحراف سیاست هند در حمایت مستمر این کشور از فلسطینی ها از سال ۱۹۴۸ است. حتی در گذشته نزدیک، زمانی که هند و رژیم صهیونیستی روابط دفاعی و تجاری فی مابین را توسعه دادند، حمایت دهلی نو از رژیم صهیونیستی به دلیل روابط تاریخی آن ها کاهش یافت. دوم، هند از طریق ریاست خود بر G-۲۰ در سال ۲۰۲۳، جاه طلبی خود را برای نمایندگی صدای جنوب جهانی و اطمینان از شنیده شدن نگرانی های جهان در حال توسعه نشان داد.

از لحاظ تاریخی، هند رابطه بسیار متفاوتی با رژیم صهیونیستی و فلسطینی ها داشته است. در طول مبارزه هند برای استقلال از بریتانیا، جنبش ضد استعماری هند از ناسیونالیست های فلسطینی حمایت کرد و هند در سال ۱۹۴۷ طرحی را برای ایجاد یک کشور مستقل فدرال فلسطین (با تدابیر قانون اساسی برای اقلیت یهودی) پیشنهاد کرد. دلایل پیچیده بود و تا حدی ناشی از ناراحتی نخبگان ملی گرا

چالش پیش روی هند حفظ روابط استراتژیک دفاعی و تجاری با رژیم صهیونیستی و در عین حال هدایت نقش خود به عنوان رهبر جهانی جنوب است

